

[Kristen Amby.]

Ejendommene vilde tendere mod at stige i Værdi — Landbrugsejendommene er saamænd steget nok i Forvejen. Hvis man derimod tænkte paa at benytte — hvis man altsaa kunde det — Markedet i Dag til Konvertering til en betydelig lavere Rentefod og sammenknyttede en Bestemmelse dermed om, at det ikke ubetydelige Beløb, der vilde blive sparet i aarlig Renteudgift, skulde indgaa i en Fond, som eventuelt til sin Tid kunde nedbringe tyngende faste Skatter eller andet, saa vilde der være Mening i det; ellers synes jeg ikke, det har nogen Interesse.

Henning Hasle: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at Konverteringsmulighederne fremkommer paa Tidspunkter, hvor man ikke har Brug for dem, og omvendt: naar man har Brug for det, kan man ikke konvertere — noget i den Retning sagde Ministeren. Det tror jeg ikke er rigtigt. Konverteringsmulighederne fremkommer som Regel — naar man ser bort fra Krigssituationer —, naar der er stor Penge- rigelighed, som i Almindelighed er fremkaldt ved det, man normalt kalder daarlige Tider. Det var det, vi saa i Slutningen af forrige Aarhundrede. Priserne falder meget stærkt, eller falder noget, Renten falder, og Kurserne stiger. Altsaa, det lave Rentniveau falder sammen med det Tidspunkt, hvor Erhvervslivet netop har Brug for den lave Rente. Muligheden for Konvertering falder sammen med de Tidspunkter, hvor Erhvervslivet har Brug for Konvertering. Jeg mener altsaa lige det modsatte af, hvad Ministeren mener.

Saadan har Udviklingen været her i Landet: naar Erhvervslivet gaar godt, er der ogsaa som Regel højt Rentniveau, og saa er der ingen Mulighed for Konvertering; naar Erhvervslivet gaar trægt, falder Rentniveauet, og saa er der Mulighed for Konvertering. Naar der under den Situation, vi nu lever i, er Mulighed for Konvertering, ja, saa er den fremkaldt af den Pengerigelighed, som Krigssituationen har skabt; men denne Pengerigelighed og det lave Rentniveau, denne fremkalder, er ikke kommet samtidig med lave Priser, som bekendt.

Det er derfor, Urimeligheden ved Konvertering set fra Kreditorernes Synspunkt bliver særlig iøjnefaldende. I 90'erne, da der var Pristald, kunde man sige til Kreditorerne: I kan købe Varerne billigere, derfor er det rimeligt, at I faar en lavere Rente. Men hvilken Rimelighed er der i at sige til Folk i Dag: Priserne er steget eksorbitant,

derfor er det rimeligt, at I skal have lavere Rente. Det er det sidste, jeg ikke synes man kan sige. Der er ingen Rimelighed i, at Folk, der skal leve af deres Rente under det nuværende Prisniveau, skal have deres Rente nedsat ved offentlige Foranstaltninger. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde, at i Fremtiden kan det maaske være godt at have et lavere Rentniveau. Vi ved imidlertid intet som helst om denne Fremtid, og vi ved intet som helst om Pengeudviklingen i denne Fremtid; og jeg vilde anse det for højst letsindigt nu at foretage Transaktioner, som gaar imod, hvad der er rimeligt under den nuværende økonomiske Situation, med Henblik paa en Situation i Fremtiden, som er os aldeles ukendt.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil ikke haabe, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelse skal forstaas saadan, at han mener, det ikke skulde være muligt at finde en Form, hvorved Laantagerne i disse dobbeltmøntede Afdelinger kan opnaa den almindelige Fordel, som man i andre tilsvarende Afdelinger har ved en Konvertering: i Øjeblikket, det kan utvivlsomt ikke være Ministerens Mening. Men nu kan vi tale om det i Udvalget, og der er jo slet ikke nogen Grund til at give Anvisninger her; men jeg vil dog sige, at blot en saa simpel Ting som dette, at Staten var behjælpelig med Hensyn til Reservefondssindskud i den nye Afdeling, som de paagældende overføres til, antagelig vilde være tilstrækkelig til, at disse Afdelinger her ogsaa kunde gaa ind under almindelige Enkeltmandskonverteringer.

Og navnlig maa jeg understrege, at jeg kan ikke erkende, at det har nogen Forbindelse med Spørgsmaal om, at 20—30 Millioner af disse Obligationer ligger i Udlandet. Der er saa stor en Del af disse Obligationer, der ligger herhjemme, at der er fuldt tilstrækkeligt Materiale til disse Enkeltkonverteringer. Og hertil maa jeg saa føje, at hvis Talen er om en samlet Konvertering af de paagældende Afdelinger, kan man ikke sige — det gaar jeg ogsaa ud fra den højtærede Minister er enig med mig i —, at det skulde være en Hindring for en samlet Konvertering af Serier i de danske Kreditforeninger, at en vis Del af disse Obligationer i Øjeblikket ligger i Udlandet. Det er klart, at de rent pengetekniske Forhold, der her maa tages i Betragtning, ikke er nogen Hindring for en samlet Konvertering, saa jeg maa hævde, at hvad enten der er Tale om en samlet eller en enkelt Konvertering,